

Sygn. akt II CZ 42/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Tadeusz Żyznowski

w sprawie z powództwa "P. "

z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2007 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 stycznia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 9 stycznia 2007 r. odrzucił apelację powódki P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w sprawie I ACa .../06 z powodu nieuiszczenia opłaty podstawowej w kwocie 30 zł.

Skarżąca spółka w zażaleniu na to postanowienie zarzuciła naruszenie prawa procesowego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 100 ust. 2, art. 2 ust. 1 oraz art. 14 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu apelacji nie może być skutecznie zwalczane albowiem znajduje ono uzasadnienie w przepisach ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostaje fakt, że powódka korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości w tym od opłat związanych z wniesieniem apelacji.

Zgodnie z treścią art. 14 ust. 2 ustawy, o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 2005 r. opłatę podstawową pobiera się także od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2 wspomnianej ustawy, a więc m.in. apelacji, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych.

Stosownie do treści art. 100 ust. 2 ustawy strona, której sąd przyznał całkowite zwolnienie od kosztów sądowych, ma obowiązek uiścić opłatę podstawową, o której mowa w art. 14, od wszystkich pism podlegających opłacie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Obecnie nie ma przepisu szczególnego, który od wymienionej zasady czyniłby wyjątek dotyczący apelacji wniesionej przez radcę prawnego.

Wbrew twierdzeniom skarżącej opłata podstawowa określona w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c. (por. uchwałę Sądu

Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r. III CZP 109/06 niepubl.). Zarzuty podniesione w zażaleniu i zmierzające do wykazania niezasadności stanowiska Sądu Apelacyjnego, świadczą o tym, że skarżąca błędnie pojmuje sposób interpretacji przepisów ustawy o kosztach sądowych i ich procesową doniosłość.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Pojęcie opłaty w wysokości stałej obejmuje nie tylko opłatę stałą w rozumieniu ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ale również opłatę podstawową (por. postanowienie SN z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 23/06 niepubl., postanowienie SN z dnia 26 lipca 2006 r. IV CZ 59/06 niepubl.). Opłata podstawowa wynosi 30 zł. W konsekwencji wniesienie apelacji przez radcę prawnego, reprezentującego stronę zwolnioną od kosztów, bez uiszczenia opłaty podstawowej skutkuje jej odrzuceniem.

Wbrew stanowisku skarżącej, Sąd Apelacyjny nie miał obowiązku wzywania pełnomocnika powodów do uzupełnienia brakującej opłaty od apelacji, bowiem obowiązek jak również skutki jego zaniechania wynikają wprost z treści art. 130² § 3 k.p.c. Okoliczność, że powódka uiściła opłatę kancelaryjną od wniosku w przedmiocie sporządzenia przez Sąd Okręgowy pisemnego uzasadnienia wyroku, która nie została zwrócona nie sanuje tego braku. Ani ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ani wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 27, poz. 199), nie przewidują jako sposobu uiszczania opłat sądowych zaliczenia na poczet tych opłat wcześniej nienależnie uiszczonych w tej samej sprawie innych opłat lub należności stron z tytułu wydatków, stanowiących różnicę między

kosztami pobranymi od strony a kosztami należnymi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2007 r. I CZ 1/07 niepubl.).

Wreszcie nie ma racji skarżąca, że wyłączenie przedmiotowej sprawy do oddzielnego postępowania ze sprawy, w której skarżąca została w całości zwolniona od kosztów niweczy objęcie jej zwolnieniem od kosztów.

Z tych przyczyn zażalenie jako bezzasadne oddalono (art. 394¹ oraz art. 398¹⁴ w zw. z art. 398²¹).